Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: M. U., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní přihrádka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2007, čj. OAM-10-68/LE-03-07-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2007, čj. 2 Az 9/2007 - 23,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou dne 29. 6. 2007 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2006, čj. 2 Az 9/2007 - 23, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 2. 2007, čj. OAM-10-68/LE-03-07-2007.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem zamítl. Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. V případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Ze soudního spisu vyplynulo, že písemné vyhotovení rozsudku bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 14. 6. 2007. Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl tedy čtvrtek 14.6.2007, a posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl čtvrtek 28. 6. 2007. Kasační stížnost však byla předána k poštovní přepravě až dne 29. 6. 2007. Kasační stížnost tedy byla podána opožděně, a je proto nepřípustná.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu